तेन ब्राह्मणमन्त्रेणाहमध्वर्य्युः । अस्य यजमानस्य जीवसे जीवनाय निवर्त्तयामि छन्तनेन केशान्निवृत्तान् करोमि । एतावानत्र मन्त्रविशेषः । अवशिष्टस्तु समानः । तत्पाठस्तु । "अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप आक्रान्तमुष्णिहा । शिरस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य तेजसा । ऋतेनास्य निवर्त्तये । सत्येन परिवर्त्तये । तपसास्यानुवर्त्तये । शिवेनास्योपवर्त्तये । शग्मेनास्याभिवर्त्तये । तदृतं तत्सत्यम् । तद्व्रतं तच्छ्रकेयम् । तेन शकेयं तेन राध्यासम्" [७] इति । पूर्व्ववद्व्याख्येयम् । अथवा क्षुरपरत्वेन योजनीयम् । अग्निसमानोऽयं क्षुरः सतीक्ष्णेन दीप्तिसमानेन धाराग्रेण सह वर्त्तते । उष्णिहा छन्दःसमानसामर्थ्ययुक्तेन क्षुरेण वपनरूपं तप आक्रान्तं प्रारब्धं यजमानस्य शिरः तस्मिन् वपनरूपे तपस्याहितं समर्पितम् । वैश्वानरसमानस्य क्षुरस्य तेजःपरिमाणेन ऋतेनावश्यं भाविव्यापारेणास्य यजमानस्य केशान्निवर्त्तये निवृत्तान् करोमि । निवृत्तिप्रकारविशेषा एव परिवर्त्तनाभिवर्त्तनशब्दैरुच्यते । तृतीयान्तैः क्षुर एव विशेष्यते । यजमानमन्त्रस्त्वेवं व्याख्येयः । तदेतत् केशछन्तनं तदेव वाचिकं मानससत्यरूपमनुष्ठीयमानवपनरूपं तत्छन्तनं सम्पादयितुं शक्नोमि । तेन च छन्तनेन कर्म्म साङ्गं कर्त्तुं शक्नोमि । फलेन च समृद्धो भूयासमिति ॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः ॥ ५ ॥